

РЕШЕНИЕ

№ 12885

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5459** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 19-02-48/21.05.24г на Д. К. В., Е. Б. В. и Детска градина „Р.-П. с представляващ Г.М. против Решение № 146/17.04.24г на КЗД в частта му по първите 5 бр. диспозитива, с които за всеки от тях е установена извършена дискриминация под формата на „тормоз“ по защитен признак „увреждане“ спрямо малолетния Л.К. и са дадени задължителни предписания на първия и третия жалбоподател.

В жалбата се сочи, че Решението в обж. части е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, като се моли за отмяната му. Твърди се, че не е разграничено от КЗД какво дискриминационно поведение е осъществил поотделно всеки от жалбоподателите. Доказателствата от преписката обосновават извод, че всички 30 деца в групата са третирани еднакво. Детето е агресивно и се самонаранява, има опасност да нарани и другите в групата и персонала, не се адаптира, отделя се от другите деца, като родителите не съдействат по никакъв начин. Другите деца се оплакват на родителите си, като напрежението сред тях расте. Организирана е родителска среща, като казусът се коментира между всички тях в затворена чат група. Майката е заявила още през м.02.21г, че детето ѝ е с аутизъм, но все още няма представен в детската градина документ за това. На моменти за детето се осигурява и допълнителен помощник-възпитател, който да обгрижва само него. Когато другите деца спят следобед, това дете не спи и помощник-възпитателят се занимава по Индивидуален план с него в ресурсния кабинет- от началото на 2020г. От началото на 2020г с детето работят и специалисти от РЦППО-П./тъй като персоналят на градината не е

специализирал в работа с деца със СОП/, като са дадени методически указания на персонала - как да се работи с това дете и му е изготвен Индивидуален план за работа. В групата има още едно дете със СПО, но майка му влага много старание в него и е доволна от детската градина, тъй като там то бележи напредък в развитието. Влагат се допълнителни усилия относно спазването на хранителния режим на Л., но храненето му в градината следва да съответства и на нормативно разрешеното хранене в детско заведение. Изложеното от майката не е вярно, като нито се потвърждава от свидетелите пред КЗД, нито има как да го знае/на многократните покани да присъства през деня в градината и да види как протича деня за детето ѝ, тя отказва да присъства/. В градината има и други деца със СОП, като за тях е обособен ресурсен кабинет. Л. не е третиран по по-различен начин спрямо тях. Документи, представени от майката пред КЗД относно режима на детето и нуждите му, никога не са били входираны в градината. КЗД не следва да се позовава на изследване от 2023г, което отразява ситуацията от 2020г, доколкото изготвилите заключенията няма лични наблюдения и работи само по данни от родители. В съд. заседание адв. К. и адв. Я. поддържат жалбата. В писмени бележки са повторени доводите от жалбата.

Ответникът КЗД се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ. В писмено становище се сочи, че Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, като доказ. тежест е била разпределена съгл. чл. 9 от ЗЗДискр. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв. хонорар/не е посочено чий/.

Заинтересованата страна Л. Н. К. се представлява от своя законен представител - майка си А. П. К., действаща чрез про. представител адв. М.. Последната оспорва жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лица с активна проц. легитимация, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с жалба до КЗД с вх. № 44-00-3611/20.11.20г/когато детето е на 4 години и 2 месеца/, депозирана от А. П. К.-майка на малолетния Л. Н. К./роден на 10.09.16г/, срещу Директора на ДГ "Р." - П./непосочено име, бел. на Съда/ и срещу Д. В./с непосочено качество, бел. на Съда/, с твърдение, че те третират детето несправедливо и обстоятелствата не се преценяват конкретно спрямо него, а се проявяват отрицателни стереотипни нагласи. Твърди се, че детето посещава градината от 15.09.19г/т.е. току-що навършил 3 години, бел. на Съда/, като от няколко месеца има промяна в поведението му - прибира се вкъщи нервен, одран и проявяващ агресия. До преди 2 месеца майката имала право да носи в градината домашно приготвена храна, тъй като здравословното състояние на детето налага строг хранителен режим/да не се приема храна от консерви, с каквато предимно се готви в детските градини/. Преди 2 месеца това ѝ е отказано от Ръководството на градината. Майката поискала разрешение от Директора на ОДБХ-П. да внася в градината домашна храна, но ѝ е отказано поради съществуваща нормативна забрана за това. В радиус от 200км няма кухня-майка, която да приготвя подходяща храна за детето, като понастоящем майката внася в градината само хляб/според нея не го дават на детето/. В градината обаче се внасят забранени храни - снаксове, чипсове и др./от тях се дава да яде и на нейното дете/, т.е. на другите родители се

разрешава да внасят забранени храни, а на нея не. Сочи се още, че Д.В. е написала съобщение в обща затворена група на родителите на децата от групата, в което сочи, че две от децата в групата са „различни деца“. Л. не е различно дете, различно е отношението на персонала към него- държат го изолиран, не играе с другите деца, не оцветява, не рисува, не го приобщават. Когато майката премести детето си в друга група/непосочено коя, бел. на Съда/, той не създава проблеми и се чувства добре. Спрямо детето й персоналът проявява негативно отношение, всички деца имат равни права, като персоналът отказва да създаде добра, спокойна и сигурна среда за детето й. Л. посещава специалисти/непосочено какви, бел. на Съда/, така че не е вярно твърдението на ответниците, че родителите не съдействат.

Към жалбата са приложени: 1/ молба от 06.10.20г до Директора на ОДБХ-П. за внасяне на домашна храна в градината ; 2/ Отказ по молбата - от 09.10.20г, постановен от Директора на РЗИ-П.; 3/ „Консултация от м.09.20г от д-р М.С.“ /не е посочена специалността на лекаря, а документът не е надлежен медицински документ с предписана терапия и режим-след поставена диагноза, бел. на Съда/, видно от която за срок от 6-8 месеца/занапред/, е препоръчителна безглутенова диета/която обаче изключва консумацията на хляб, бел. на Съда/, след което да се направи изследване на микробиом и невротрансмитери; анамнезата, снета от родителите сочи, че: детето заспива трудно вечер от навършването на 1 година; отказва да използва вилица и лъжица, от постъпване в градината боледува по-често; 4/ разпечатка на „Списък с разрешени храни- основно свежи храни приготвени на момента, без консерванти, без готвени плодове“ /от непосочен източник, бел. на Съда/; 5/ разпечатка, за която се твърди, че е от чат на първа група на детската градина, на който администратор е Д.В. /без посочена дата и източник на разпечатката/; 6/ документ на английски/представен по адм.преписка без превод на български/, представлява лабораторно изследване от м.01.20г на детето /за съдържание на токсични и основни елементи и на коса, бел. на Съда/; 7/ резултати от биохимичен анализ от 28.01.20г на детето; 8/ резултати от ДНК-анализ от 14.01.20г на детето- като помощно средство за здравословно хранене/видно от което детето има бавен метаболитизатор, като не се препоръчва прием на метилови донори, бел. на Съда/; 9/ акт за раждане на детето; 10/ изследване от 19.08.20г за йод в кръвта; 11/ кръвно изследване от 22.05.20г/видно от което д-р М.С. е хематолог, бел. на Съда/; 12/ логопедична оценка от 15.05.20г/диагноза-нарушения в развитието на устния език, цел на терапията- детето да може да отговаря едносрично или с двусловни словосъчетания, да казва името си, имената на близките си и на колко години е, като крайната цел е - развита реч, близка до тази на връстниците му, които са без нарушения-бел. на Съда/; 13/ Становище на логопеда от 08.10.20г /при осигуряване на помощник на учителя и на специалисти в градината, детето би могло да се адаптира към условията на общността, бел. на Съда/.

С Разпореждане от 23.11.20г на Председателя на КЗД е образувано производство в КЗД- по признак „лично положение“, срещу ответник- Директор на ДГ“Р.“-П. Д.В..

С Разпореждане от 10.12.20г на докладчика по преписката, жалбата е оставена без движение - за посочване на защитен признак и причинната връзка между него и твърдяните действия и бездействия.

С Уточняваща жалба от 23.12.20г майката сочи, че детето й е неравно третирано от Д.В./чрез израза“различно дете“/, като не посочва защитен признак.

С ново Разпореждане от 20.01.21г на жалбоподателката е дадено същото указание - за посочване на зщитен признак и причинната връзка между него и твърдяните действия и бездействия. Разпореждането е връчено на 22.01.21г. на жалбоподателката ,като в повторно дадения срок отново не са изпълнени указанията, жалбоподателката така и не е посочила по кой защитен признак е оплакването й за осъществена спрямо детето дискриминация/неравно третиране/.

С доклад от 17.02.21г докладчикът по преписката предлага на Председателя на КЗД да поправи допуснатата грешка в Разпореждането за образуване на преписката, като ответници следва да са посочените в жалбата- Директора на ДГ “Р.”- П. и Д.В..

С уведомлението от 17.02.21г докладчикът уведомява Директора на ДГ “Р.”- П. и Д.В. за депозираната жалба, като им е даден 7мо дневен срок за становище по нея.

На 25.02.21г е депозирано становище от Д.В. /едва от него става видно, че тя е учител в ДГ и Л. е в нейната група, като в момента е втора група, постъпил е през м.09.19г в първа група, бел. на Съда/.

На 25.02.21г е депозирано становище и от Директора на ДГ “Р.”- П./Е.В./, към което е приложена наличната в ДГ документация относно Л., част от която е : 1/утвърдена Индивидуална учебна програма на детето за учебната 2020г-2021г- детето е на 4 години, втора група/за допълнителна помощ за личностно развитие, подписан от майката/; 2/утвърден План за подкрепа за учебната 2020г-2021г/подписан от майката/; 3/Карта за оценка на образователните потребности от 01.12.20г, изготвена от РЦПППО-П./подписана от майката/; 4/Психолого-педагогическа характеристика от м.10.20г, изготвена от учителката на групата Д.В.; 5/Протокол от проведена среща на 10.02.21г между представители на РЦПППО-П. и ДГ, за оказване на методическа подкрепа на учителите при работа с Л.; 6/Констативен протокол за извършена от РЗИ-П. проверка на ДГ на 11.01.21г- по подадена жалба, че в ДГ се внасят храни за рождените дни на децата/проверката не установява внесени в ДГ храни,напитки,стоки и предмети, а пълно спазване на всички нормативни изисквания към храненето на децата/; 7/Протокол № 03/01.12.20г от заседание на Екипа за подкрепа на личностното развитие/подписан от майката/; 8/Уведомително писмо от РЦПППО-П. до ДГ от 10.12.20г, видно от което са одобрени 4 бр. от 7те подадени през м.10.20г от родителите заявления за предоставяне на ДПЛР относно 7 деца от ДГ/майката е подала такова заявление и за по-големия син С.-в трета група в ДГ, който също е одобрен за ДПЛР/; 9/ документът по т.3 от жалбата на майката до КЗД- „Консултация от м.09.20г от д-р М.С.”- това е единственият документ, наличен в ДГ, предоставен от майката относно здравословното състояние на детето/важат коментарите на Съда по-горе относно този документ/; С Разпореждане от Председателя на КЗД от 26.02.21г се поправя грешка в разпореждането за образуване на преписката, като ответници са - Директора на ДГ “Р.”- П./непосочено име/ и учител в ДГ- Д.В..

С Разпореждане от 02.03.21г докладчикът указва на жалбоподателката в срок да посочи имената на лицата, срещу които депозира жалба, вкл. да уточни дали жалбата е срещу настоящия Директор на ДГ- Е.В., или е срещу Директор, който е бил такъв в предходен период.Указано ѝ е също,че съгл. чл. 9 от ЗЗДискр, доказ.тежест ще премине в ответниците, когато представи факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация.

На 09.03.21г жалбоподателката депозира уточняваща жалба: 1/ ответници са действащият в момента Директор на ДГ-Е.В./заела длъжност от 09.09.20г/ и учителят Д.В.; 2/ твърдения относно Директора Е.В. – от 09.09.20г не е предприела необходимите действия за подобряване положението на детето в ДГ; отказала да разреши внасяне на домашна храна; не направила опит да поговори с жалбоподателката преди свиканата от учителката родителска среща; 3/ твърдения относно учителката Д.В.- в съобщение в затворена чат група с родителите на децата от групата, свиквайки родителска среща- използвала по отношение на 2 деца от групата израза “това са различни деца”; на Л. се давали забранени за него храни; оставя го да играе сам, за да не пречи на другите деца; не е направила никакви опити да го сближи с другите деца; 3/ усеща се негативно отношение на персонала/не се уточнява кой точно/; 4/ детето е третирано несправедливо, без да има обективна причина.

От 28.06.21г е назначен нов Директор на ДГ- С.Б..

На 30.06.21г докладчикът изготвя доклад по преписката, който депозира до Председателя на назначения 3-членен Състав.

Насрочено е заседание на КЗД за 11.10.21г. На него майката се явява лично и с адв.М.. Дватама ответници се представляват от адв.Я., не се явяват. Съставът конституира служебно трети ответник- ДГ, представлявана от настоящия Директор С.Б., конституира се и заинтересована страна [община], представлявана от Кмета.

На 27.10.21г жалбоподателката депозира поредна уточняваща жалба, в която твърди, че: извършена е от Д.В. и от Директора на ДГ дискриминация под формата на „тормоз“ - по признак „увреждане“-спрямо детето/до момента преписката се води по признак „лично положение“-определен служебно поради липсата на посочване от жалбоподателката; няма представени доказателства или поне твърдения от майката- какви са уврежданията на детето; не се поддържа оплакване срещу третия служебно конституиран ответник- ДГ, бел. на Съда/ ; за първи път се сочи, че въпросният чат на Д.В. е бил през м.10.20г във Ф.-група; налице са и четирите елемента на фактическия състав на „тормоз“- изпълнително деяние/действие или бездействие/, защитен признак, цел или резултат-накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашаваща среда/за лицето, бел. на Съда/; задължително следва да се направи съпоставка с третирането на друго лице-при сравними сходни обстоятелства/но не сочи лице за сравнение, бел. на Съда/; жалбоподателката се е почувствала засегната, наранена и унижена от коментарите във фейсбук-групата.

Проведено е заседание на КЗД на 29.11.21г, на което 3-членният Състав приема, че е въведен и втори защитен признак - „увреждане“ /наред с „лично положение“, който никога не е твърдян от жалбоподателката, бел. на Съда/, поради което прекратява производството пред състава и изпраща преписката на Председателя на КЗД- за разпределяне на 5-членен състав.

С Разпореждане от 07.12.21г Председателят на КЗД разпределя преписката на 5-членен състав/като Председателят му е същият като в 3-членния състав, бел. на Съда/.

С Разпореждане от 13.01.22г новият докладчик уведомява заинтересованата страна Община-П. за производството.

На 28.01.22г е депозирано Становище от Кмета на П./представляващ Общината/, който в качеството му на работодател на Директора на ДГ, представя изискано от него - писмено становище на настоящия Директор на ДГ- С.В., както и ново становище от учителя Д.В.. Посочва се също, че **до 09.09.20г Директор на ДГ е А.Р./пенсионира се е/, в периода 09.09.20г-28.06.21г Директор е Е.В./понастоящем е Директор на училище/, от 28.06.21г Директор на ДГ е С.Б..**

Видно от Становището на С.Б. от 21.01.22г **/представляващо становище на третия ответник- ДГ**, бел. на Съда/- **ДГ е посещавана и от трите деца на жалбоподателката**, като през уч.2020-21г Л. е във втора група, брат му С. е в трета група/**и за него е одобрена ДПЛР**, бел. на Съда/, а сестра им Е. е в първа група/учителка й е била именно С.Б./. На **11.11.21г** бащата подава заявление да бъдат **отписани от ДГ и трите деца- „по лични причини“**, като от тази дата те не посещават градината.

В депозираното ново Становище на Д.В. от 20.01.22г се сочи, че: фактически Л. е **най-обгрижваното дете в градината/под постоянно наблюдение, за да не нарани себе си или другите/**; другите родители желаят да изразят подкрепата си към персонала на ДГ- несправедливо обвинен от майката; **майката на другото дете в групата, което е със СОП- е много доволна от полаганите грижи**; по искане на бащата всеки ден са му изпращани видеоклипове- с какво се храни детето; **детето никога не е било местено**

в друга група/както твърди жалбоподателката/; детето се изолира само- под масата, като по мнение на специалистите от РЦППО- така се „заземява“, т.е. успокоява/защото шумът и наличието на много хора го напраща/.

С Разпореждане от 01.03.22г ответникът Е.В./предходен Директор на ДГ/, е уведомена за уточняващата жалба от 27.10.21г и въведения признак „увреждане“.

Направен е **допълнителен Доклад** по преписката- от новия докладчик. Той предлага насрочване на заседание на състава, като **ответници да са посочените от жалбоподателката- Директор на ДГ-Е.В./**заела длъжност в периода 09.09.20г-28.06.21г/ **и учителят Д.В..**

Насрочено е заседание на състава за 29.10.22г. За него **отново е призована з.страна Община-П. /**въпреки, че **според доп.Доклад такава няма да бъде конституирана**, бел. на Съда/. Депозирано е становище на Община-П. от 08.06.22г- жалбата се оспорва като недоказана и неоснователна. На проведеното заседание Съставът/със същия Председател като на предишния Състав, бел. на Съда/- **отново служебно конституира трети ответник- ДГ/представявана от настоящия Директор С.Б./**, като отлага производството.

С Разпореждане от 02.11.22г третият ответник ДГ е уведомен за уточняващата жалба от 27.10.21г и въведения признак „увреждане“. Депозирано е на 08.11.22г ново Становище от третия ответник- ДГ/представявана от Директор С.Б./, Депозирано е на 25.02.21г ново становище и от ответника **Директор на ДГ-Е.В./**заела длъжност в периода 09.09.20г-28.06.21г/.

Направен е **втори допълнителен Доклад** по преписката- в него са посочени като **конституирани тримата ответници и заинтересованата страна/както пред 3-членния Състав**, бел. на Съда/. Насроченото заседание за 23.11.22г е отложено по молба на майката/представя болничен/.

В заседанието на **23.04.23г е даден ход** на производството по общия ред и са приети доказателствата, **указано е на ответниците, че съгл. чл. 9 от 33Дискр- доказ.тежест е преминала върху тях /т.е. Съставът приема, че жалбоподателката е представила факти, от които може да се направи извод, че е налице осъществена от ответниците дискриминация по отношение на детето, под формата на „тормоз“, по признак „увреждане“ и по признак „лично положение“,** бел. на Съда/. В заседанието жалбоподателката и тримата ответници искат да им бъде допуснат по 1 свидетел в режим на довеждане. Адв.Я./проц.представител на ответниците/ **изрично сочи, че за тримата ответници обвиненията, респ. действията и бездействията им, са различни и следва да се направят 3 отделни установявания от органа- за всеки ответник поотделно.** Заседанието е отложено за разпит на свидетели.

С молба от 02.05.23г в дадения срок адв. Я. сочи трима свидетели/**за всеки ответник- по 1/**, сред които и **майката на второто дете със СОП/така и никъде не е установено името му**, бел. на Съда/, **което е в същата група- за да се установи чрез нейните показания, че двете деца със СОП не са третирани различно/нито помежду им, нито спрямо всички останали деца/.** Жалбоподателката не сочи свидетел в дадения срок. С Решение от закрито заседание на 25.08.23г на Състава - **точно този свидетел не е допуснат до разпит/**Съставът приема, че тя ще свидетелства за същите факти като другите двама свидетели, което **не кореспондира по никакъв начин с молбата на адв.Я.,** в която е посочено ясно за какво ще свидетелства всеки от тримата свидетели, бел. на Съда/.

На заседанието на 20.09.23г Съставът **конституира служебно [община] като четвърти ответник/срещу него никога е нямало оплакване** от жалбоподателката, бел. на Съда/.

поради което заседанието отново се отлага, **свидетелите не са разпитани/допуснатите двама свидетели- за тримата ответници/.**

[община] е призована/вече като ответник, а не като заинтересована страна, бел. на Съда/. На 24.01.24г е проведено ново заседание, като **е прието/при направено възражение от адв.Я./**, като писмено доказателство- представеното от жалбоподателката **Психологично изследване на Л. от 07.03.23г/жалбата до КЗД е от 20.11.20г**, бел. на Съда/, изготвено от клиничен психолог - **по искане на майката именно във връзка с воденото производство пред КЗД**, изготвено въз основа на писмените доказателства, приложени от майката към жалбата й до КЗД и извършени от кл.психолог **2 бр. клинични оценки на поведението на детето - на 14.12.20г и на 07.03.23г**. Заключение на клиничния психолог е, че: има показания за **хиперактивност и поведения от аутистичния спектър**, като показателите се влошават с времето - от 2023г са влошени спрямо тези от 2020г/**за първи път на 20.09.23г жалбоподателката представя документ, въз основа на който може да се разглежда наличието на „увреждане“** у детето, като документът и изследванията са изготвени именно за целите на воденото производството пред КЗД, бел. на Съда/. Разпитани са двамата допуснати свидетели на ответниците/**единият е помощник-възпитател в групата и в момента, другият е бил назначен от Бюрото по труда на 01.07.21г като допълнителен целодневен помощник-възпитател в групата - за да пази Л.**, бел. на Съда/ и двама свидетели на жалбоподателката/**единият е дядото на Л. и баща на жалбоподателката, другата е кума на жалбоподателката и кръстница на друго от децата й**, бел. на Съда/. На част от свидетелските показания пред КЗД, Съдът ще се спре по-подробно при извеждане на правните си изводи.

В заседанието преписката е обявена за решаване.

В депозирани писмени бележки по същество от **05.02.24г жалбоподателката добавя нови твърдения за осъществена дискриминация** , сред които: за **отправени от Д.В. публични изявления срещу майката-като родител на дете с увреждания/непосочено какви,кога,къде/**; направени твърдения **за първи път - срещу ответниците [община] и ДГ/служебно конституирани от КЗД/**; че детето е било **подложено в ДГ на травматични преживявания, в резултат на които се засилват клиничните прояви на поведението му; персоналът на ДГ с поведението си е допринесъл за отключването на емоционални страдания** на детето и др.

Депозирана е писмена защита и от адв.Я./представител на първите трима ответници/.

Постановено е Решение № 146/17.04.24г на КЗД, връчено на майката на 07.05.24г, жалбата до Съда е от 21.05.24г.

Решението съдържа 8 бр. диспозитива, като предмет на делото са първите 5 броя- с тях КЗД приема по отношение на първите трима ответници, че са извършили „тормоз“ по признак „увреждане“ спрямо детето и се дават зад.предписания на Д.В. и на ДГ /на бившата Директорка Е.В. не се дават предписания, доколкото вече не работи в ДГ, бел. на Съда/.

Останалите 3бр. диспозитива на Решението не са обжалвани и са влезли в сила. С 2 от тях тях КЗД установява, че [община] е извършила дискриминация по признак „увреждане“ спрямо детето и й се дават зад.предписания, а с последният се отхвърля жалбата - в частта й относно „тормоз“ по признак „лично положение“ на детето.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон.

Издадено е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Решението в обж. части е процесуално незаконосъобразно, като **допуснатите множество и съществени проц.нарушения водят и до неговата мат.незаконосъобразност**. Съдът ще изложи в максимално систематизиран вид да изложи съображенията си:

1/Жалбата от 20.11.20г е била нередовна- в нея не е посочено по кой признак се претендира осъществена дискриминация. Въпреки тази липса, с Разпореждане е образувано производство по защитен признак „лично положение“- въпреки, че приложените към жалбата доказателства и изложението в жалбата са водели до извод за наличието на признак „увреждане“. Следвало е жалбата да се остави без движение/сторено е/, но да се дадат конкретни указания- да се посочи изрично дали детето е диагностицирано официално с някакво заболяване и да се представят надлежни медицински документи за това.След двукратни указания на КЗД/от 10.12.20г и от 20.01.21г/ – да посочи защитен признак, жалбоподателката така и не сочи такъв. Поради което е следвало жалбата ѝ да се остави без разглеждане и производството да се прекрати.Вместо това е насрочено открито заседание , т.е КЗД приема жалбата за редовна и допустима/а тя не е такава, въпреки уточненията към нея/.

2/Едва след проведено първо заседание на КЗД, с уточняваща жалба от 27.10.21г жалбоподателката сочи претендирания от нея признак, а именно- „увреждане“. Жалбоподателката в нито един момент не е претендирала признака „лично положение“, поради което адм. производство относно признак „лично положение“ е недопустимо /органът изобщо не е бил сезиран с такова оплакване/. Решението в тази част/последният диспозитив/, е незаконосъобразно/доколкото АПК не регламентира недопустим адм.акт, но не е и нищожен/, но е влязъл в сила като необжалван в тази част/и не е предмет на произнасянето на Съда, само се посочва от Съда за пълнота на изложението/.

3/ От момента на жалбата/20.11.20г/- до края на устните състезания пред КЗД/20.09.23г/, жалбоподателката винаги сочи само двама ответника - Директора на ДГ на ДГ “Р. – Е.В./Директор в периода 09.09.20г- 28.06.21г/ и учителя на групата Д.В.. В нито един момент от висещото адм. производство жалбоподателката не е посочвала като ответници - самата ДГ и Община-П.. Същите обаче незаконосъобразно са конституирани служебно като ответници/а Общината-първоначално и като заинт.страна/. Едва в писмените си бележки жалбоподателката прави твърдения за дискриминация и относно тях, но това е станало след края на устните състезания пред КЗД и не е релевантно при произнасянето на органа.

4/ След като се твърди дискриминация само по 1 признак/увреждане/, не е следвало производството пред 3-членния състав да се прекратява и да се разпределя на 5-членен състав/така и не се твърди дискриминация по два признака/.

5/ В уточняващата си жалба от 27.10.21г жалбоподателката сочи още, че задължително следва да се направи съпоставка с третирането на друго лице-при сравними сходни обстоятелства/но не сочи лице за сравнение/. По преписката има данни, че в ДГ има общо 4 деца с допусната ДПЛР, като 2 от тях са самия Л. и брат му/в трета група/. От останалите 2 деца- едното е в групата на Л.. Така и до края на адм.производство не е установено името на това дете. Съдът намира, че в сравнимо сходно положение е именно това дете- то е с допусната ДПЛР/т.е. е със СОП/ и е в същата група/т.е. същият персонал и в частност учителка се грижи за него/.Ето защо ответниците правилно са поискали да бъде разпитана като техен свидетел - именно майката на това дете, но точно нея КЗД не допуска до разпит.Аргументите на КЗД за това недопускане са незаконосъобразни, като изобщо не е взето предвид изявлението на адв. Я., че за всеки от тримата ответници/жалбоподатели по делото/ - твърденията на

жалбоподателката, фактите, действията и бездействията им са различни и за всеки трябва да се направи отделно доказване и различни фактически установявания от органа/това така и не е направено от органа в Решението/. КЗД не е взела предвид и молбата на адв.Я. за допускане на тримата свидетели /по 1 за всеки от тримата ответници- по горните аргументи/, в която подробно е посочено за какви факти ще свидетелства всеки един от тримата/не е правилно становището на КЗД, че недопуснатият свидетел ще свидетелства за същите факти като другите двама свидетели/. Недопуснатият свидетел/майка на детето, което единствено е в сравнимо сходно положение/, е щяла да свидетелства именно за този факт- че нейното дете и Л./дватама са в сравнимо сходно положение/, не са третирани по различен начин от ответниците.

6/ КЗД неправилно приема, че доказ.тежест по чл.9 от ЗЗДискр. се е обърнала и се носи от ответниците. Жалбоподателката така и не е посочила факти, от които да се изведе извод за осъществена дискриминация , респ. доказ.тежест се носи от нея. Това е така, тъй като жалбоподателката обосновава жалбата си/и всички уточняващи такива/, на две твърдения - че в общ чат ответникът Д.В. нарекла двете деца със СОП от групата- „различни деца“ и че Директорът Е.В. не ѝ разрешава да внася храна за Л., а на другите родители се разрешава да внасят. Още с жалбата си майката представя доказателства, че с молба от 06.10.20г е поискала от ОДБХ-П. разрешение да внася в ДГ домашно приготвена храна, но с Решение на РЗИ-П. от 09.10.20г това ѝ е отказано. Със Становище на Директора на ДГ-Е.В. от 25.02.21г/преди насрочване на първото заседание/ е представен Констативен протокол за извършена от РЗИ-П. проверка на ДГ на 11.01.21г- по подадена жалба, че в ДГ се внасят храни за рождените дни на децата/проверката не установява внесени в ДГ храни, напитки, стоки и предмети, а пълно спазване на всички нормативни изисквания към храненето на децата/. От показанията на дядото на детето пред КЗД/които Съдът кредитира в частите, в които не са в интерес на жалбоподателката, тъй като в тези части няма съмнение за пристрастност на свидетеля/, става видно, че предишната Директорка на ДГ/която се е пенсионирила от 09.09.20г/, поради близки отношения със жалбоподателката, е позволявала фактически/а не с официален документ/- да се внас домашна храна за Л./което е нарушение на действащото законодателство, бел. на Съда/. Ответникът- Директорката Е.В. нито е позволявала фактически/след встъпването си на 09.09.20г/, нито е издавала изричен писмен отказ за такова внасяне на храна за Л. /защото въпросът е отнесен по компетентност до РЗИ и има постановен инд.адм.акт по заявлението на майката/. Няма доказателства Директорката Е.В. да е издавала такова изрично писмено разрешение на други родители. Няма данни такова да е издавано и от РЗИ-П.. Проверката на РЗИ на място също не установява внесена храна отвън/по твърденията на жалбоподателката, че родителите внасят торти за рождените дни на децата си/. При тези данни, налични в КЗД още преди насрочване на открито заседание, става ясно, че жалбоподателката не представя факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация - по въпроса за допускане на външна храна в ДГ по искане на други родители/на тях се позволявало, а на нея не/. Само за пълнота на изложението Съдът ще посочи, че от една страна майката пише в жалбата си, че от внесена външна храна за другите деца/вкл. за почерпка за рождените им дни/ - се дава и на Л./а той не трябва да яде такава храна/, от друга страна от показанията на баща ѝ пред КЗД става ясно, че майката е обидена и недоволна, че на снимка другите деца се черпят с торта за нечий рожден ден, а Л. бил сам на отделна маса /и явно не яде торта, бел. на Съда/. За второто твърдение от жалбата за осъществена дискриминация /че в чат В. нарекла двете деца от групата със СОП-„различни деца“/, жалбоподателката така и не е представила и до последно доказателства, респ. не представя факти по см. на чл.9 от ЗЗДискр. от които може да се направи извод, че е налице дискриминация и по въпрос. Представената с жалбата до КЗД разпечатка/единствено доказателство по преписката - по това

твърдение за дискриминация/, за която се твърди от майката, че е извадка от общ чат на затворена група на родителите от група във фейсбук от м.10.20г- не представлява годно доказателство. Разпечатката няма дата, не е ясно кога и къде е воден този разговор, дали изобщо е воден, откъде е разпечатана. След като доказателството е негодно, КЗД е следвало да даде указания на жалбоподателката- да се представят годни доказателства /оформени съгл. изискванията на ГПК, приложим на осн. чл. 144 от АПК- в производството пред КЗД/. Това не е сторено до края на производството пред КЗД, като и до момента няма надлежни годни доказателства за този чат , респ. за думите на В..

7/ Следователно, от една страна доказ.тежест пред КЗД не се е обърнала съгл. чл. 9 от ЗЗДискр и се носи от жалбоподателката. От друга страна, изложението по-горе обосновава извод на Съда, че и двете твърдения на жалбоподателката за осъществена дискриминация- не се доказват в хода на адм. производство от наличните по преписката доказателства. Не се доказват и всичките и други твърдения, въведени с уточняващи жалби в хода на цялото производство.

8/ Едва в писмените си бележки по същество на спора, депозирани пред КЗД, жалбоподателката навежда нови доводи за дискриминация- изказани към нея думи от В./явно се има предвид- на родителската среща, за която свидетелства пред КЗД дядото на детето/. От една страна това нова твърдение за осъществен тормоз не е предмет на жалбата и респ. на адм. производство. От друга страна то подчертава друго допуснато съществено проц.нарушение на КЗД- така и КЗД не е дала указания и респ. не са разграничени твърденията на майката за „тормоз“ /осъществен спрямо нея или спрямо самото дете/. В много от уточн.жалби майката сочи, че тя/а не детето/ е останала силно засегната и огорчена от изказа на В. /“различни деца“/, т.е. няма направено ясно и еднозначно твърдение - кой тормоз е спрямо майката и кой спрямо детето.От показанията на дядото на детето пред КЗД става ясно също, че майката е била много огорчена предимно от коментарите на другите родители/в чата и на родителската среща/, което идва да покаже, че огорчението на майката се дължи на множество изказвания, а не само на изказа на В. „различни деца“/който е недоказан с надлежни доказателства/. По повод този израз Съдът намира, че при наличие на доказаният факт, че в групата има две деца със СОП/Л. е едно от тях/- този израз не е по никакъв начин неверен/отговаря на обективните факти/, дискриминационен или обиден, а просто отразява фактите/ две от децата в групата са със СОП и допуснатата ДПЛР, останалите деца в групата не са/.

9/ Видно от представените пред КЗД доказателства със Становището на Директорката Е.В. от 25.02.21г/преди първото заседание/, в ДГ няма представени от родителите никакви надлежни медицински документи, че детето е с увреждания или каквото и да е заболяване. От данните по преписката става ясно, че майката е посочила още през м.02.21г устно в ДГ, че детето е с аутизъм, но така и не е представила документи за това в ДГ. Става ясно също, че единственият документ, наличен по преписката относно диагноза на детето/която да дава основание да се приеме, че то е дете с увреждания по см. на българското законодателство/, представлява частно психологическо изследване, възложено от майката на клиничен психолог- след жалбата до КЗД и именно за целите на производството пред КЗД. Дядото обаче свидетелства пред КЗД, че още на 2.5-3 годишна възраст на детето- семейството е установило чрез изследвания в Германия и САЩ, че детето е с хиперактивност и му е назначена безглутенова диета.Единственият представен от майката документ в ДГ е приложен и към жалбата ѝ до КЗД и е - „Консултация от м.09.20г от д-р М.С.“ /не е посочена специалността на лекаря, а документът не е медицински документ, бел. на Съда/, видно от която за срок от 6-8 месеца/занапред/, е препоръчителна безглутенова диета/която изключва консумацията на хляб, а майката носела точно хляб в ДГ, бел. на Съда/, след което да се направи изследване на микробиом и невротрансмитери. За Съда остава неясно защо, ако

семейството разполага с надлежна медицинска документация за здравословното състояние на детето, респ. поставена му диагноза и предписано лечение, не представя същата в ДГ или пред КЗД. А ако не разполага с такава, защо не изследва детето/при налични индикации за здравословни проблеми/, а изследване е възложено чак и само за целите на производството пред КЗД. Остава неизяснен по категоричен начин и до момента въпроса- от какво боледува детето, боледува ли изобщо/доказано с надлежни мед.документи- с поставена диагноза/, откога боледува, какво лечение и терапия са му изписани. Майката твърди пред посочените от нея ответници - че детето се следи от специалисти, но така и не представя доказателства какви са тези специалисти и какво е здравословното състояние. КЗД се е произнесла в нарушение на чл.34,35 и 36 от АПК- не са изяснени релевантните факти, не са ценени правилно доказателствата, не е разпределена док.тежест правилно, не са дадени нужните указания, не са събрани относими доказателства.Решението се основава предимно на твърденията на жалбоподателката, а не на реални факти, доказани с надлежни доказателства. За да е налице дискриминация по признак „увреждане“, на първо място следва да се установи- има ли детето действително увреждане. За първи път на 20.09.23г жалбоподателката представя документ, въз основа на който може евентуално да се разглежда наличието на „увреждане“ у детето.

10/ Няма доказателства детето да е било местено в друга група, няма доказателства и да е било третирано по твърдения от майката различен/по-лош/ начин. Свидетелските показания на очевидците/свидетели на ответниците/, дадени пред КЗД, доказват точно обратното- детето се ползва от особено внимание и грижи на целия персонал, като му е назначен от Бюрото по труда персонален помощник-възпитател, както и ресурсен учител от РЦПППО, оборудван му е ресурсен кабинет. Част от доказателствата, представени от жлабоподателката пред КЗД, се явяват негодни съгл. ГПК, като не е следвало да се кредитират изобщо от КЗД/разпечатки с неясен произход и дата, непеведени на бълг.език документи, документи с дата-след датата на жалбата, вкл. частното психологическо изследване от 2023г/. Всички документи, изискващи подпис на родител и доказващи предприеманите специални мерки за ДПЛР на детето- от страна на Директора Е.В., са били подписани от майката.Което опровергава твърдението ѝ за липсата на предприети каквито и да е мерки от ответниците.

Решението като мат. и проц.незаконосъобразно следва да се отмени в обж. части.В тях обаче то не противоречи на целта на закона- 33Дискр.

Няма искания за разноси от жалбоподателите и от з.страна и такива няма да им се присъждат.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 146/17.04.24г на КЗД **в частта му на първите 5 бр. диспозитива**, с които за всеки от жалбоподателите е установена извършена от него дискриминация под формата на „тормоз“ по защитен признак „увреждане“ спрямо малолетния Л.К. и са дадени задължителни предписания на първия и третия жалбоподател, по жалба вх.№ 19-02-48/21.05.24г на Д. К. В., Е. Б. В. и Детска градина „Р.-П. с представляващ Г.М..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: